

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Koszalinie Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący :	SSO Marek Ciszewski /spr./
Sędziowie:	SSO Małgorzata Lubelska SSO Krystyna Szóstak - Werner

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2013r. w Koszalinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z urzędu	
z udziałem:	B. K.

o wpis do rejestru dłużników niewypłacalnych

na skutek **apelacji** wniesionego przez **uczestnika**

od postanowienia Sądu Rejonowego w Koszalinie – IX Wydział Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 2 sierpnia 2012r. w sprawie sygn. KO.IX.NS REJ KRS (...)

postanawia:

oddalić apelację.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 sierpnia 2012r. Sąd Rejonowy w Koszalinie - IX Wydział Krajowego Rejestru Sądowego, w wyniku rozpoznania skargi uczestnika na orzeczenie referendarza sądowego, po wcześniejszym uzyskaniu zawiadomienia z Sądu Rejonowego w Kołobrzegu o uprawomocnieniu się postanowienia nakazującego dłużnikowi wyjawienie majątku, zarządził z urzędu wpis uczestnika B. K. do rejestru dłużników niewypłacalnych wskazując za podstawę tej czynności art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym. Wyjaśnił jednocześnie Sąd Rejonowy, że dłużnik, którego zobowiązano do wyjawienia majątku w trybie przepisów kpc o postępowaniu egzekucyjnym, podlega wpisaniu do rejestru dłużników niewypłacalnych, co oznacza, że sąd rejestrowy w każdym przypadku, gdy orzeczono wyjawienie majątku, zobowiązany jest do uczynienia takiego wpisu.

Apelację od powyższego postanowienia wniósł uczestnik postępowania B. K. zarzucając, jak można wnioskować z treści apelacji, uchybienia proceduralne i wadliwość ustaleń faktycznych Sądu I instancji, co w konsekwencji

prowadziło do naruszenia przepisów prawa materialnego w postaci art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. KRS poprzez uznanie, iż zaistniały warunki do dokonania wpisu uczestniczki do rejestru dłużników niewypłacalnych.

Faktycznie natomiast wg uczestnika egzekucja wobec niego, z wniosku wierzyciela Banku (...) jest prowadzona, mimo braku tytułu wykonawczego. Zdaniem dłużnika, wskazany Bank nie jest jego wierzycielem bowiem nie zostało wykazane jego następstwo prawne względem (...) Banku (...). W tej sytuacji, nadanie przez Sąd Rejonowy w Kołobrzegu, postanowieniem z dnia 20 stycznia 2009r. klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi wykonawczemu, było bezpodstawne. Ponadto, Bank (...) nie ustanowił zabezpieczenia w postaci wpisu hipoteki przymusowej na nieruchomości dłużników w S.. Wcześniej nigdy nieruchomości dłużnika nie były przedmiotem zainteresowania wierzyciela.

W ocenie skarżącego, przytoczone okoliczności uzasadniają uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zasadnie Sąd Rejonowy przyjął, iż w przedmiotowej sprawie podstawę wpisu dłużnika do rejestru dłużników niewypłacalnych stanowi art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym stosownie do którego do tego rejestru wpisuje się z urzędu dłużników, którzy zostali zobowiązani do wyjawienia majątku w trybie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu egzekucyjnym. W przedmiotowej sprawie nie jest kwestionowane, że Sąd Rejonowy w Kołobrzegu, na wniosek wierzyciela Banku (...) w W. - postanowieniem z dnia 19 lipca 2012r. w sprawie I Co. 535/12 nakazał dłużnikowi – B. K. wyjawienie majątku. Postanowienie, co wynika z uczynionej na odpisie /k.3/ adnotacji, jest prawomocne. Podkreślić należy, że w przypadku wydania przez sąd postanowienia o wyjawieniu majątku zakres oceny pozostawiony sądowi rejestrowemu przy dokonywaniu wpisu został ustawowo znacznie ograniczony. Skoro formalny warunek wpisania do rejestru został spełniony, dokonanie wpisu musi nastąpić, gdyż sąd rejestrowy w postępowaniu o wpis do rejestru dłużników niewypłacalnych nie bada przyczyn oraz innych okoliczności stanowiących o niewypłacalności dłużnika (zob. T. Niemiec, Glosa do postanowienia SN z 19.2.2003 r., V CK 7/03, MoP Nr 19/2004, s. 907). Zatem jedyną drogą zapobieżenia wpisowi do rejestru dłużników niewypłacalnych jest skuteczne zakwestionowanie postanowienia sądu nakazującego wyjawienie majątku, co w przedmiotowej sprawie nie nastąpiło.

W świetle charakteru postępowania rejestrowego podniesione w apelacji okoliczności nie mogą stanowić podstawy uchylenia zaskarżonego postanowienia, do czego w istocie zmierza apelująca. Sąd, w prowadzonym postępowaniu rejestrowym, nie jest władny badać istnienia i wymagalności objętych tytułami wykonawczymi zobowiązań, gdyż przedmiot prawomocności postanowienia o nakazaniu wyjawienia majątku nakazuje przyjąć istnienie w tym względzie wymagalnego obowiązku. Bez znaczenia jest przy tym charakter odpowiedzialności dłużnika i jego zakres. W związku z powyższym za bezprzedmiotowe i pozbawione procesowego znaczenia uznać należy argumenty apelującego wskazujące na rzekomy brak ważnego tytułu wykonawczego, gdyż kwestia ta mogła być podnoszona i wykazywana przed sądem prowadzącym sprawę o wyjawienie majątku.

Należy jednak zważyć, że za zmianę okoliczności sprawy, która czyniłaby koniecznym weryfikację obowiązku wpisania dłużnika do rejestru dłużników niewypłacalnych, stosownie do art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, należy dopiero przyjmować stan, kiedy uchylone zostanie orzeczenie, które stanowiło podstawę dokonania wpisu albo też gdy tytuł wykonawczy, który stanowił podstawę wpisu, został prawomocnym orzeczeniem sądu pozbawiony wykonalności. Akceptując wymienione warunki Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 16 czerwca 2007r. uznał, że również umorzenie postępowania o wyjawieniu majątku może stanowić podstawę do wykreślenia dłużnika z rejestru dłużników niewypłacalnych. Powyższe orzeczenie stanowi jednak potwierdzenie słusznego poglądu, że uchylenie obowiązku wpisu może nastąpić jedynie w przypadku wykazania zaistnienia, określonych przez ustawę, warunków formalnych. Takie wykazanie uchylenia bytu orzeczenia, które stanowiło,

niekwestionowaną w istocie podstawę wpisu, w przedmiotowej sprawie nie nastąpiło, tym samym podniesione zarzuty należało uznać za nieskuteczne.

Nie znajdując zatem postaw do uwzględnienia zarzutów skarżącej Sąd Okręgowy - na podstawie art.385 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc – apelację oddalił.